

Пред 90-годишнината от
рождението на В. И. Ленин

ОГНЯРЪТ НА ВЛАК №71

През нощта, в един час и десет минути, на станцията Уделная зад Петроград трябваше да спре влак № 71. С машиниста на този влак беше ценовано локомотивът да спре малко по-далече, отколкото се следва — на самия край на платформата, където недостига светлината на електрическия фенер; огнярът да слезе от локомотива, а неговото място да заеме Владимир Илич.

Машинистът на влак № 71 не беше виждал никога Ленин. Но да и да беше го виждал, сега не би го познал: брадата на Ленин беше обръсната, темето покрито с изкуствена коса — перчка. Върху перката беше надяната черна фиракка.

Но когато влакът спря и в тъмнината огнярът скочи на земята, Владимир Илич се покачи така уверено по стълбата на локомотива, че машинистът даже нищо не запита: ясно беше, че това е Ленин.

Сега на локомотива стояха трима: машинистът, неговият помощник и Ленин.

Локомотивът се отопляваше с дърва. Владимир Илич поглежда: помощникът на машиниста хвърля дървата най-напред в особена камера недалеч от пещта. Дървата се изсушаваха; помощникът хвърляше по малко от тях в огъня, а възгласа разнасяше с лопата, за да горят по-добре.

Владимир Илич намери една кучка, окачи на нея палто си, засича ръкави и се зае с огнярската работа.

Той трипаше сивите дърва в камерката, хвърляше ги в пещта, разбъркваше с лопатата горящите глави. Машинистът постоянно се обръщаше и гледеше Владимир Илич, а помощникът му беше много доволен: сега можеше да отпочине. Той седна настрана, засича млата си и се загледа в новия огън.

Така стигнаха до гара Белоостров. Тук минаваше границата. По-нататък се простираше Финландия.

Почнаха да проверяват документите на всички пътници. Обискираха целия влак. Машинистът се спусна бегом по стълбата, затича се към вагоните и откъсна локомотива. После го закара към помпата да вземе вода. Той вземаше вода бавно. На станцията удари вече третия звънец, а локомотивът все още стоеше при помпата.

Към машиниста тичаше задъхан главният кондуктор и показваше със своята свирка: веднага тръгване! Тогава машинистът приближи бързо влака и прикачи локомотива. Главният кондуктор даде сигнал.

На станцията стоеше офицер и гледеше машиниста. И изглежда, съобразил нешто: той махна някому с ръка. Към локомотива се затичаа войници.

Но локомотивът потегли вече и полета напред.

Из разкази за Ленин от А. КОНОНОВ

В името на живота

Сънният сидет на сиционара „Хр. Смирненски“, е тих и безлюден в среднощните часове. Бледожълтата светлина от прозорците напрасно се мъчи да разкъса тъмното покривало на нощта.

В стаята, чиито прозорци светят, един възрастен мъж се разкъсва от остра

драгнеца кашлица. Очите му, влажни светят с особен блясък, в който се таи скритата тревога за собственото здраве. Кашлицата го задавя, той поема дълбоко дъх, напъва се силно, сякаш иска да очисти еднакво за винаги то ва, което го мъчи и души. С бавно движение протяга ръка към близкия бутон

Дежурната сестра току-що бе влязла в стаята си когато тревожния звън прозвуча. Без да се бави, тя отиде в стаята при болния. „Кръвохрак“. Незабавно го инжектира. Умората тежеше, клепачите сами се затваряха. Но сестрата намери сили и остана до сутринта при болния.

Сестрата завърши дежурството. Изми си трикратно ръцете, разтвори синята тетрадка и записа своя рапорт:

„В 1 часа през нощта, болният В. П. получи кръвохрак 100 кубически сантиметра. Същият получи една ампула калций-глюконат, една ампула калций-пептид, пет ампули витамин „С“, едно и една ампула витамин „В-12“ мускулно. Кръвохракът е спрял. Оставя само драгнеца кашлица — дежурна сестра Т. Косева“.

Животът в стационара се събужда.

Идва време за визитация. Дежурният лекар Ст. Ле-

чев, старшата сестра Ст. Минчева и сестра Борисова минават в отделенията.

— Как се чувствуваш, Ленче? — топло пита лекарят.

— Добре съм, докторе! Днес имам апетит.

— Това да чувам. Изпотяваш ли се? Вие ли ти се свят? — той проследява температурата по болничния лист, дава указания на сестрите и преминава към следващия болел.

И станало е просто навик илването на лекаря на визитация да се чувствуваш като малък празник. Незабавно дали е д-р Левчев, д-р Стоилова, д-р Пеев или кой то и да е друг — всички са еднакво желани.

Визитацията завършва в гръдното отделение, преминава в костното, в детското отделение.

Под топли грижи, при силна храна болните възста-

новяват силите си и се включват в борбата на целия народ за ускорено развитие на страната.

Колко е героичен трудът на хората, които работят тук. Всички от главния лекар Кирил Дончев, сестрите, до готвача на стационара Стефан Стефанов по своему полагат грижи и лекуват.

Колко са прави думите на д-р Генчев: „Съвременните постижения на медицината ни дават възможност да излекуваме болните напълно. За нас дори е по-трудно да ги научим да се пазят след като излязат от тук. Да привикват да не пушат, да не пият...“

На това трябва да се обръща особено внимание, за да не се връща повече болестта и да не се явява ни кога между нас.

М. МИХАИЛОВ
Снимки: Г. МУСИНСКИ

ИЗ ПАРТИНАТА ПРАКТИКА

ДА СА ДЕЙНИ ПАРТИИНИТЕ ГРУПИ И ОТГОВОРНИЦИ

Партийните групи в първичните партийни организации при ТКЗС в Павликеев бяха изградени още от началото на годината. Партийните секретари сега по-редовно провеждат инструктаж с отговорниците на групите и следят за системното провеждане на събиранията им.

За подобряване квалификацията на отговорниците на групите Градският комитет на БКП организира семинари, на които се изнасят доклади за подобряване на организационната и политическата работа за мобилизиране силите на комунистите и кооператорите за изпълнение на стопанските задачи.

Ст. Въртийски, дописник

Така, например, на семинара през месец март бе изслушан докладът „Ворбата на комунистите за получаването на високи добиви от селскостопанските култури — паревина, захарно цвекло и слънчоглед“. Изнасят се и съдоклади от отделните партийни отговорници, в които те разказват как работят за създаването на по-добра организация в бригадата, фермата, за воденето и отчитането на съревнованието и други.

По-добре работят партийните групи в 3-та зеленчукова бригада, потребителната кооперация в с. Пагрен, в шеста бригада и други.

Ст. Въртийски, дописник

Пред Първи май в Ново село

Трудещите се кооператори от с. Ново село от Балванския кооператив усилено се готвят за бойния празник на труда Първи май. Те се включиха в общия устрем за увеличаване производството на царевичната. Съревнованието с Русенски окръг подеха и ще се борят за неговото спечелване.

Наред с усилената подготовка за засяването на царевичната активно се работи за благоустрояване на селото. Строителната програма се изпълнява успешно. Шосират се улици, изгражда се каналът, който минава през селото. Досега са отработили безплатния си труд половината от населението, което се равнява на около 1.500 трудовни

Усилената дейност се развива за хигиенизиране на селото. Специална комисия определя образцови домове и им поставя табели „Образцов дом“.

Проведени са трудови дни

за почистване на площада. Започнат е строеж на две паркови градинки. Досега са изградени места и пущини в чест на Първи май, ще се превърнат на цветущи градинки.

Новият строеж, на който вече започна работата, ще бъде една величествена сграда, която ще задоволи всички нужди на училището.

Ганьо Пенчев ГАНЕВ
партиен секретар

Тържество на безсмъртните

На 7 април във ВФСИ — Свищов стана тържествено събуждане 30-годишнината ст създаването на БОНСС и откриване на паметната плоча на падналите в борбата против фашизма студенти, възпитаници на Института в Свищов.

Гости на тържеството бяха другарите Георги Петров, първи секретар на Окръжния комитет на БКП в Плевен, Ганчо Христов, зам. председател на изпълкома на Окръжния народен съвет — Ловеч, Дим Туджаров, първи зам. председател на изпълкома на Окръжния народен съвет — Търново и др.

Чествуването откри доц. Марин Петров, който даде думата за кратко слово на ректора на Института проф. д-р Минко Русенов.

След откриването на плочата бяха положени венци. С едноминутно мълчание, на колена, присъстващите отдадоха заслужена почит на загиналите герои.

Тържеството продължи в големата аудитория на Института. Доклад прочете секретаря на вузовския комитет на Комсомола асистент Светлозар Калчев.

След доклада разказаха спомени бивши бонсисти.

Теодоси Ст. Унгаров студент

Антифеодалното въстание, начело с Ивайло

Навършиха се 682 години от оная пролет, когато простият селянин-свищар Ивайло, предвождайки разбунтуваните се селяни, разбил църковните сили и влязал в столицата Търново.

Неговите успехи бяха обусловени от редица причини. На първо място — силното влошаване на живота на народа, поради честите татарски нашествия и грабежи в изтощителните войни срещу тях. Народните маси негодували най-вече срещу своите феодални господари, начело с царя, които ги отрупували с данъци и ангажи, а били слаби и неспособни да ги защитят от външни врагове.

Ивайло проявил изключителна смелост и събрателност в организирането на недоволния народ. Думите му били прости, но убедителни.

След първите успехи над болярите в Източни България, той насочил силите си срещу татарските нашествия. Разбил две татарски дружини и ги прогонил от България. Популярността му се увеличила с всеки изминат ден.

Войските на цар Константин Асен не представлявали препятствие за ентусиазирания народ и били напълно разбити.

Разтрезен от победите, на селския народ в България възникнал и мисълта за сват Михаил VIII Палеолог решил да смачка бунта на Ивайло и начело на българската държа-

ва да постави угоден нему болярин. Обаче и южните нашествия били разбити и отблъзнати.

С много енергия и умение Ивайло воювал за интересите на селските и народни маси. Повторно се събирал ожесточено с татарите и византийците за защита на сплатата. Обаче феодалните господари, болярите възбавили в лицето на опозиционния селянин свой противник, реформатор на установения феодални порядък. Те обединяват силите си, за да дадат отпор на народния вожд и простия народ.

Силите на бунтовниците се изтощили най-вече от продължителните войни против нашествията и те претърпели поразение от болярските войски, начело с новозбрания цар Георги Тертер.

Въстанието на Ивайло е най-забележителна проява в борбата на българските селяни срещу външните нашествия и срещу феодалния гнет. Обаче феодалният строй в България бил все още твърде силен. Освен това, за разгромяване на въстанието допринесли много и наместата на чужди сили.

Това въстание имало стихийен характер. Разбунтуваните се маси против феодалния гнет нямали определена програма.

Въстанието на българските селяни и спомени за Ивайло и сега се помни.

НАКРАТКО

Уживени разказана предизвикаха поставените на обсъждане от селския народен съвет в с. Долна Ореховица въпроси за пролетната селба и изпълнението на поръченията на избирателите.

Дим. Габровски, дописник

Встъпили в Комсомола 13 пионери от с. Водоев. Ресенска община. Те бяха приети на тържествено събрание.

Ангел Николов, дописник

На трудов ден 92 отечественофронтови от Елена засадиха 1.400 фиданки канадска топола в местността „Вълковското шосе“. Проявиха се Дим. Бобев, Нешо Друмев и други.

П. Антонов, дописник

„Седемгодишният план на ГДР в действие“, на такъв тема в Свищов говори неодавна Герхард Пфюге, сътрудник в отел „Планиране и финансиране“ при Централния комитет на ГЕСП. Гост на града бе и Вили Нойман, директор на културно информационно бюро.

М. Марчева, дописник

Отчетоха съревнованието помежду си бригадите на Христо Дачев, Христо Ангелчев, Трифон Карацранов

и цетко Рашков от ТКЗС „Октоврийска победа“ — с. Поликраище.

Стоян Пенев

Над 100 комсомолци присъствуваха на тържественото събрание в цеха за персийски килими при Градския промишлен комбинат в Елена, на което стана раздаването на комсомолските карти. Спомени от нелегалните борби на РМС разказа д-р Ал. Петков.

К. Василев, дописник

Хубава инициатива на профгрупата при административна на ДИП „Рекорд“ в Горна ореховица е изнесието всяка седмица на политическа информация за най-важните събития в страната и в света.

Сияка Симеонова, дописничка

Тържествено чествуваха Седмичката на младежта студентите от ВФСИ Свищов и Партиката комуна комсомолците от Второ политехническо училище в селища град. Раздадени бяха похвални листове на проявили се ученици.

Николай Петров, дописник

Никола Русев Боля Цонев

На среща с избирателите си окръжният съветник Йордан Атанасов изнесе доклад за дейността на съвета през 1959 година. Много граждани на Горна Ореховица направиха нови поръчения на своя избранник.

Ст. Градинарова, дописничка

Пред партийните секретари от града и близките сега говори за образоването на доброволните отряди на трудещите се др. Ст. Йенков от Градския комитет на БКП в Елена.

П. Антонов, дописник

Вестникът помага

В кореспонденцията „Срам по е за нас, комсомолци“, поместена в брой 29 от 5 март критикувахме за слабо организационен живот дружествата на Комсомола в с. Морава.

От Общинския партиен комитет в Морава ни отговориха, че на свое заседание комитетът се е занимавал с работата на Комсомола, като е приел конкретни решения за подобряването

През март и двете дружества са провели просветни и организационни събрания. Комсомолците са работили за озеленяването на шосейния път Морава—Деляновици.

Д. Куцаров

ИЗПОВЕД НА ДВАМА ЕВАНГЕЛИСТИ

На атеистични теми

Първият от тях Федор Мичин от гр. Находна в СССР е бивш пастор на петдесетинската секта в Алтайския край.

С чиста съвест и сърце той разказва своите спомени и своя живот.

В сектата бил въвлечен още от детските години. Голяма роля за неговите религиозни убеждения е изиграло семейното възпитание. След като завършил осми клас, той напуснал училище и започнал да се занимава само с проповедническа дейност.

„Моята вяра беше дълбока и искрена. Аз почитах бога като най-святото същество, изпълнявах всички неписани закони на общината. До двадесет и две години възвразих кино, театър не посещавах, книги и списания освен Библията и религиозната литература не четях, защото те се считат за грешни, дяволски творения. И струваше ми се, че нищо не ще бъде в състояние да ме отклони от този път“ — спомня си Мичин.

Но през 1950 год. Мичин е войник. Тук започва освобождаването му от религиозни заблуди. Този процес бил дълъг и труден. Той упорито спори със злите командири и другари, бои се да извършва възлюбените му задачи и пр. Но въпреки всичко у него съмненията настъпили.

Той размишлява, чете литература, художествена и атеистична. И заблудата рухва.

Проповедта на религията, че целта на живота е вероютият да се подготви за спасението на душата си, да заслужи място в небесното царство след смъртта, отстъпва от мисълта му и той заживява нов живот, както всички трудещи се. Мичин се убеждава, че не само вярващите са добри, справедливи хора, както учи религията, че и между вярващите има такива, които говорят едно, а вършат противоположно.

Когато започва да чете художествена и научна литература, пред неговите очи се открива друг свят: широк, безбрежен, вижда човека-господар на живота, а не слепи подчинени на религиозните догми: „Това е така...“ — говори религията — и ти трябва да го признаеш. В противен случай ще поемеш върху себе си грехове, които бог няма да ти прости“.

От наблюденията, които Мичин е правил като проповедник, стига до убеждението, че единственото нещо, което може да стане причина за привличане на вярващите, е грижата за спасението на душата след смъртта, страхът от наказание от бога на оня свят,

хладното отношение на колектива към отделния човек, несправедливите обвинения, суровите наказания, откъснатостта от обществен живот, липсата на помощ в преодоляване на трудностите, мъката, която често изживяват хората и прочее.

Устройването сърдечни „Вечери на любовта“, добрите взаимни обноси към членовете на религиозната община, хубавите думи срещу всяко онова, що е гнетливо човека, упреците към несправедливите ръководители и пр. действуват примамливо. И слабо волеят човек и младеж намира опора, утеха в религиозната проповед. Той започва да отрича общественния порядък, не участва във всенародните празници и демонстрации, страни от Комсомола, организацията, не взема участие в обществен живот, занемарява себе си. Нему започват да се правят разните доказателства и шарлатански деяния на проповедниците в полза на божие битие, особено, ако той е малограмотен.

Затворил очи за науката, отрещъл живота около себе си, вярващият фанатично заспива в дълбок сън, от който трудно може да се пробуди. Такъв е бил и животът на Мичин.

Друга жертва на религи-

озни заблуди е бил В. Архипов, автоматчик при Стоманолеярния завод в Ленинград.

По време на Отечествената война той бил дете. През 1950-52 година попада под влиянието на дяла си, който с ласкавото си отношение, извършва нежните си грижи към него, угаждаше и пр. успява да го спечели, „че такива са всички религиозни хора“. Започва да го води на религиозни служби, да му дава да чете религиозна литература, Библията.

Комфортната църква, хубавата музика, приятната атмосфера между вярващите го грабват и той е редовен посетител. Само за няколко години той се шифрова като добър проповедник, добре усвоил правилата на общината и ги изпълнявал.

Всички вярващи считат себе си за грешници, в това число и Архипов. Но кой е пътят за избавление от греховете? Какво да сторят, да стане той съвършен, му се явявал често този въпрос. Какво да направи, че да бъде чужд за греха? Религията му казва, че трябва да се подложи на изтезания. И той наистина се изтезавал.

В една студена зима, „за да се избави от грех“, трябваше да върва дълго пешком, да се катеря по

стръмни хълмове с тежък товар, да се гмуркам в студена вода и пр. И всичко това вървях, докато сериозно заболях от възпаление на белите дробове — говорих той.

Изминали седмици, месеци, но той нищо оздравява, нито пък „чувствува“, че се е „освободил от грех“.

Спокойствие на душата си нямал.

Започнал да нервнича, да прави повече „грехове“. Братята и сестрите по вяра виждали това положение и считали, че в него се вселил дяволът, молили се за здравето му, но нищо не помагало. Архипов започнал да размишлява, защото това става с него. Той започнал да чете странична художествена литература, да взема участие в обществен живот и с всеки нов ден проумявал, че е на погрешен път, че грехове той не е извършил, а просто поради незнание търпял непопуки в работата и това ставало причина да му се говори от вярващите, че е „грешен“, че „трябва да се моли“ и пр. И когато започнал да овладява научна, работата му станала спорна, несподруки нямал. Освен това той виждал, че двама младежи „брат Игор Грановски“ и „сестра Нина П.“ от сектата имали любовни връзки. Но щом Ни-

ПО ПЪТЯ НА ЗНАТНИЯ СЪВЕТСКИ СВИНАР

Събранието завърши късно вечерта. Кооператорите заизлизаша навън и продължаваха горещо да спорят.

— Скъпа е още продукцията, трябва да се помисли за нещо ново, друго, което ще поевтини животинската продукция — твърдяха едни.

— Хиляда свине на един свинегледач, това е вече много и хубаво — казваха други.

— Да, но те имат механизация, улеснени са — възразяваха трети.

— Па да се механизират и ние, защото не, нали въпросът е да получим по-добри резултати? — напиряха по-нетърпеливите.

Нощта поглъщаше неспокойните им разговори и те се разделяха един по един, всеки поел към дома.

Двамата свинегледачи Никола Йорданов и Христо Витанов имаха дълъг опит в свинеуговяването. Наскоро те бяха чели във вестниците за опита на знатния украински свинегледач Ярослав Чиж, който сам уговявал по 1,000 свине. Този негов резултат ги заинтересува. „Защо да

не можем да уговорим и ние по 1,000 свине?“ — мислеха си те.

Наскоро след събранието те споделиха със зоотехника на стопанството, с ветеринарния лекар, докато най-после решението да тръгнат по пътя на знатния свинар се оформи в тях. Управителният съвет на стопанството ги насърчи. Отчето се грешката — свинете да се хранят само с концентриран фураж. Набелязана се мерка за отстраняването на тази грешка. И ето през тази година само за свинете са отделени 50 декара моркови, значителни площи кърмно цвекло, картофи, люцерна и друга разнообразна храна. Водата е в свинарника, определени се едно ремарке, което ще извозва храната за свинете.

От 1 март двамата свинегледачи поеха 600 свине за уговяване. Ще се справят ли със работата? Ще имат ли добри резултати? — този въпрос вълнуваше всички.

И ето, най-после след първото претегляне на животните се установи — 550 грама среден дневен прираст. 303 килограма месо на ден дават на стопанството двамата свинегледачи. Бай Никола и бай Христо почувстваха сили, че ще могат да уготят, не по 300, а по 500 свине.

И те пожелаха да уговят по 500 свине. Свинарникът се оказа тесен да побере толкова. Председателят и зоотехникът на стопанството заминаха за Ямбол, за да се запознаят със строежа на голям свинарник за 1,000—1,500 свине.

Свинегледачите Никола Йорданов и Христо Витанов имат едно скрито желание в себе си. Те искат да постигнат резултатите на знатния свинегледач Чиж. Пътят за осъществяване на това желание остава открит. Ще достигнат ли цифрата 1,000 свине на човек, това е въпросът, на който ще отговорят самите те, а това очакват кооператорите от ТКЗС в с. Масларево.

Искрицата на благородното съревнование, която бе хвърлена вечерта на кооперативното събрание не трябва да загасне. Това очакват всички!

М. МИХАЙЛОВ

За достойна среща на Първи май

Изпълнени с трудов героизъм бяха дните на първото тримесечие за колективна на ДСП „Инфлот“ — Свищов.

Освен предвидените товари, през пристанището премина много транзитна руда. За нея всеки ден прииждаха много кораби и шлепове, които бяха агентирани по най-бърз начин и отправени отново в рейс.

Дадените обещания от колектива за преизпълнение на производствената програма се увенчаха с успех. Отчитайки на производствено съвещание изпълнението на плана, началникът на предприятието Стоян Казанджиев каза, че са агентирани 553 кораба с 304,662 бруто регистър тона. С това планът по основния показател е изпълнен 111 на сто.

Сега колективът напраща сили за достойна среща на Първи май.

Хр. Гъмзаков, дописник

ЧЕСТВУВАХА

СЕДИМИЦАТА НА ГОРАТА

Градската лектория при Народното читалище „Хр. Ботев“ в Елена уреди на 6 април в салона на читалището тържествено чествуване на Седмичката на гората. Присъстваха много трудеци се.

Директорът на горското стопанство Евгени Миланов изнесе доклад за значението на горите за народното стопанство.

След доклада бяха проектирани подходящи късометражни филми.

К. Василев, дописник

Големи успехи постигнаха през 1959 г. кооператорите от гр. Павликени. За това те бяха наградени от Изпълкома на Окръжния народен съвет. На срещата с първенците в окръга от Павликени присъстваха бригадирът на краевефермата и птицевефермата Златко Стоянов, птицеведачката Денка Петрова, овцеводният бригадир Гичко Минев, овчарят Кръльо Костадинов, полеводният бригадир Иван Атанасов, Донка Стефанова, звероводак, зоотехникът Симеон Ерусалимов и заместник председателят Дончо Пенев.

НЕ ОТМИНАВАЙТЕ ДРЕБНИТЕ ПРОПУСКИ С МЪЛЧАНИЕ!

На някоя случаят може да се стори твърде дребен. Обаче народът ни дълбокомъдрено казва: „И дребните камъчета катурват колелата“.

На 7 април комсомолецът Петър Лазаров с трактор „Владимир“ тегли квадратно-гнездовата сеялка „Красная звезда“ и дозаялка последните декари слягочел. Двамата прикавачи са стъпили на дъската на сеялката и следят сеитбата да върви нормално. Дошъл е на проверка и бригадният механик на 9-та тракторна бригада от МТС в с. П. Тръмбеш, който работи в с. Страхилово. Работата си върви нормално. Но ето, че без да забележат, откача се едната влачка и остава някъде сред блока. Нататък почвата остава както е разровена от ботушите. Семената незагърнати добре. Искраха реда, обрвнаха трактора, за да поеме нов ред. И след това никой не притича да вземе влачката.

ЗА ШЕСТ ДНИ ИЗПЪЛНИХА ПЛАНА ЗА АПРИЛ

Обхванат от благородно социалистическо съревнование в чест на 90-годишнината от рождението на В. И. Ленин и бойния празник на труда — Първи май, малкият колектив при цеха за общарски услуги при Градския промкомбинат в Търново на 6 април изпълни плана си за месеца.

На събрание на профгрупата всички споделиха радостта си от големия успех и се задължиха да увеличат обемите си за изпълнение на плана по обем и производителност на труда с 2 на сто, да дават само качествена работа и културно да обслужват гражданите.

Н. Станев

Спазвайки организационните принципи на ръководството, които ни позволяват своевременно да отстраняваме слабостите в работата, не може да не се постигнат желаните резултати.

За обема и ръста на нашето производство говори и фактът, че до края на юни ще приемем още 60—70 работника. Борбата при нас се води не само за обемното изпълнение на плана, но и за усвояване на качествени показатели.

Обсъждайки развитието на предприятието, стопанското ръководство постави началото на някои нови производства, като циментови изделия, котленски килими, шипки за пране. Предвидихме по-голямо специализиране на техническата работилница за извършване на среден ремонт, усвояване на парно и химическо боядисване на външни и памучни прежди, електротрифициране на карьерата „Боаза“, проучване възможностите при усвояване на тъкани от вигон.

Тази година завършихме цеха за газирани напитки, поставиха се основите на мебелиен цех, готвят се проектите за нов жакардов цех, който ще бъде обзаведен със съвременна техника. Всичко това насърчава колектива в борбата му за нови по-големи успехи.

К. ВОЙКОВ

директор на Прокомбината в гр. Елена

ПО-ГОЛЕМИ ГРИЖИ ЗА СЕМПРОИЗВОДНИЯ ПАМУК

Окръжно съвещание по въпросите, свързани със семпроизводството на памука, се състоя на 7 април в гр. Павликени. Присъстваха зам. председатели на ТКЗС, агрономи и бригадири от всички памукопроизводителни стопанства в окръга. Доклад изнесе младши научният сътрудник при Хидромелиоративната опитна станция в Павликени П. Савов.

Тази година кооперативните стопанства в окръга ще отглеждат близо 60,000 декара памук, от който 40,000 декара е предназначени за семпроизводство. Успешното отглеждане на тази култура, внимателните грижи и високата агротехника ще обезпечат за илющата година семена за цяла Северна България. На този въпрос обрвнаха внимание и много от изказалите се на съвещанието.

ПО-ДОБРЕ ДА СЕ ЗАДОВОЛЯВАТ КУПУВАЧИТЕ

От няколко месеца в сладкарницата на потребителната кооперация в с. Ресен започна да се произва кисело мляко. Всички са доволни от тази инициатива на ръководителите на кооперацията.

Млякото се приготвя и доставя от мандрата в селото, която е на отчит към Млекокомбината в Търново. Шестдесетте килограма кисело мляко, които се отделят всеки ден, за жителите на селото са недостатъчни.

Нека ръководителите на Млекокомбината в Търново направят така, че винаги да има кисело мляко в сладкарницата.

Ив. Денев, дописник

НЯМА ВЪЛНЕНИ ОДЕАЛА

Почти не минава ден купувачи да не питат магазинера Петър Лефтеров в с. Бреговица за вълнени одеала, тип „народни“. А той бежливо и търпеливо обяснява, че редовно в седмичните си заявки вписва по 20 броя одеала, но от складата на Окръжното търговско предприятие в Горна Оряховица не му изпращат нито едно. И това продължава вече няколко месеца.

Защо става така?

Б. Илчев, дописник

РАВНЯВАЙТЕ СЕ ПО НЕГО!

Посетете бакалския магазин на „Хранителни стоки“ № 2 в Търново и сами ще се уверите, че оценката за най-добър магазинер, който ръководителите на търговското предприятие дават за магазинера Никола Вълчев и другарката му Мария, са правдива.

Бай Кольо — така обикновено го наричат стотиците купувачи, които всеки ден вземат откуп различни хранителни стоки. Той е винаги чист и сърчен. Малко са магазинерите, които могат да се похвалят с такива успехи. Своя план за първото тримесечие Никола Вълчев изпълни 125 на сто. А какво се крие зад тази цифра? Преди всичко любов към професията и внимателно изучаване нуждите на потребителите.

Бях свидетел, когато карцата докара стока. Бай Кольо се извини на купувачите, излезе навън и сериозно провери качеството. То не беше добро и стоката бе отказана.

Сега магазинерът Никола Вълчев работи с още по-голямо старание да осъществи единствения си желание — да бъдат най-добре задоволени нуждите на гражданите и предсрочно да изпълни годишния си план. В това той е уверен и ще истощи дадената дума — да постигне 103 на сто изпълнение на плана си за 1960 г. Планът му за първото тримесечие беше 350,000 лева, а за второто става 420,000 лева.

— Но и него ще изпълня, — заявява бай Кольо. — Не съм се посрамил и няма да се посрамя.

Да, работата на този упорит магазинер действително е почителна.

По време на работа

Текст и снимка: П. Василев

в „БОРБА“
Стр 3, бр. 45 от 12. IV. 1960 г

ДА СЕ ПОТЪРСЯТ И ДРУГИТЕ ВИНОВНИЦИ!

Цехът за фуражни смеси край Павликени изпълни плана си за първото тримесечие 95.63 на сто в ценно изражение. Вина за неизпълнението има ръководството на цеха, което не е осигурило добра първична отчетност и едва на 1 април, когато трябва да се изготви отчетът, бе открито, че има грешка в отчитането. Ако това бе видно по-рано, положително щяха да се вземат мерки и планът би се изпълнил.

За ускореното икономическо развитие, една от основните задачи, които Партията и Правителството поставиха пред ТКЗС, е рязко да се подобри работата в животновъдството, да се увеличи неговата продуктивност и особено птицевъдството. Но изглежда не всички ръководители на ТКЗС в Търновски и Габровски окръзи обръщат нужното внимание на птицевъдството. За това говорят и резултатите.

Цехът произвежда смеси 15, 16 и 18 върху две, които са предназначени за малките пилета до 7 дни, до тримесечна възраст и кокошки-носачки. За две сменни готовата продукция е 100—120 тона. Има възможност да се постигне и повече, но въпреки това през трите месеца машините имат неоправдан престой по няколко дни. Защо? Къде е причината, когато има достатъчно суровини? Основната причина си остава липсата на място за готовата продукция, която трябва ритмично да вземат ТКЗС в двата окръга.

Много зле говорят цифрите нанесени в партиданата книга. Тук се срещат кооперативни стопанства, като тези в Елена, Буйновци и други, които въобще не са идвали да получават предвидените им по плана смеси, а други, са взели по 1/3 или 1/5. Например от стопанството в с. Поликраище е трябвало за първото тримесечие да получат по плана 120,000 кг смеси, а са получили само 54,000 кг. Подски Сеновец от 100 тона са взели едва 48 тона. Още по-очевиден е примерът с ТКЗС в с. Ресен. От 110 тона са получили само 22 тона —

или едно пета, в Търново от 70 взели 28 тона.

Добър пример на държавна дисциплина дават и Държавните земеделски стопанства в Търновски окръг. ДЗС в Г. Оряховица е получило с 68 тона по-малко от предвидените по плана смеси, а ДЗС „Дунав“ със 100 тона и ДЗС „Совата“ с 99 тона по-малко. Не говори ли това, че при тях сериозно се подценява въпросът за разширяване и подобряване на птицевъдството?

Как е възможно ДЗС в Севлиево да получи повече от предвидените му смеси, ТКЗС в с. Бяла черква да вземе не 130, а 200 тона? Щом вземат плановите си количества смеси почти всички ТКЗС в Павликениски район, защо другите да изостават?

Наложително е по-задълбочено да се вникне в работата на ония кооперативни и държавни земеделски стопанства, които не вземат плановите си количества смеси за птицевъдството, защото това става сериозна спънка за ритмичната работа на фуражния цех, а не може да не се отрази и на изпълнението на общия план за птицевъдството.

П. ТАРАСЕНКО

УСПЕХИ НА ЖЕЛЕЗНИЧАРИ

Всеки нов ден колективът на гара Горна Оряховица — разпределителна завоюва все по-големи производствени успехи.

Под лозунга „Борба за минути, борба за изпращане на повече тежкотоварни влакове“, за първото тримесечие железничарите по-

стигнаха 118 на сто изпълнение на производствения план по основния показател.

В дните пред годишнината от рождението на Ленин колективът на гарата отбелязва нови постижения.

Дим. Дончев, дописник

трибуна на СТОПАНСКИЯ РЪКОВОДИТЕЛ

На какво дължим успехите си

крепа и помощ на партийните членове, профръководствата и Комсомола.

Срокът 10 януари бе спазен от всички другари. Те донесоха в Управлението допълнителни предложения и препоръки, дадени от отделните колективи, които бяха обсъдени от стопанското и профсъюзното ръководство и ни служеха за основа при окончателната разработка на организационно-техническите мероприятия и КТД.

Втората положителна страна в нашата работа е проверката и контрола при изпълнението на поставените задачи и решения от стопанското ръководство.

Заседанията на стопанското ръководство се правят два пъти в месеца с предварително утвърдени въпроси. Материалите се подготвят предварително и всеки член на стопанското ръководство има възможност да обмисли въпросите. Утвърди се като практика изслушването на доклади и информации от отделните ръководители на цехове по въпросите на техническия прогрес, изпълнението на за-

дълженията по КТД и други. Например, през февруари се обсъдиха следните въпроси: Починът на сливенци за цех с най-ниска себестойност и високо качество, организацията на производството в шивашкия отрасъл в изпълнение на плана за първото тримесечие, повишаване производителността на труда в мебелиен цех и други.

По всички третиранни въпроси има съответни решения, задължаващи членовете на стопанското ръководство и ръководителите на цехове. Всеки другар лично отговаря за правилното и срочно изпълнение на тези решения. Контролът се упражнява от ръководителя на предприятието. За въздействие се ползват такива форми, като изтъкване отделните другари, най-добре справящи се със задълженията си, агитационни материали, даване награди по предложение на профорганизациите, напомняне, бележки, искане отчет за провалянето на отделни задачи, търсене на административна и материална отговорност. Повишената изискателност за здра-

ви дисциплината и чувството на лична отговорност. Основните работници станяха по-зискателни към себе си и към помощниците си, проявяват по-голяма критичност и самокритичност.

Ценно в нашата работа е, че основните въпроси на производството, съревнование, повишаване качеството на продукцията, решаване с профкомитета. Това води до възвличане в ръководството на целия колектив. В много случаи почините идват от отделни производственици, от ръководствата на профорганизациите. Затова работническите предложения за първите месеци на годината значително се увеличиха.

Възможности за работа при нас има неограничени. Затова свидетелствува организацията на работата по почина на сливенци за цех с най-ниска себестойност и високо качество на продукцията. От началото на март броят на станове, даващи преразход на външна прежда, се сведе до 5—6. Такива успехи има и в останалите три цеха, където се работи по почина на сливенци.

К. ВОЙКОВ

директор на Прокомбината в гр. Елена

ИЗ ПОСЛЕДНАТА ПОЩА

С ПОГЛЕД И БЕЗ ПОГЛЕД

По страниците на „Кооперативен подем“ и „Заря на комунизма“.

Всеки би останал доволен след като прочете брой 6 от 5 април на многотиражния вестник „Кооперативен подем“ — Полски Тръмбеш. Грижовността, проявена за съдържанието и оформлението, го прави по-интересен и мобилизиращ към изпълнението на най-важната задача: повече площи, голямо добиви и приготвяне на по-големи количества силаж от царевича.

Цяла първа страница е подчинена на предстоящата сента на царевича, на социалистическото съревнование за отглеждането и. В уводната статия „За навременни и постоянни грижи!“ в помещението на бригадата на Иван Личев от с. Климентово, получила от целия бригаден участък по 550 кг царевича от декар и на звеното на Делина Христова от с. Рада ово, получило по 750 кг хибридна царевича от декар, във всички останали материали на страницата е прокарана основната мисъл: „Другари кооператори, царевича е култура с големи възмож-

ности! При добри грижи ти щедро се отплаща!“

Докато в брой 6 на „Кооперативен подем“ — Полски Тръмбеш, преобладаващи са материалите за царевича, в брой 3 от 7 април, не личи, че предстои сента на царевича. Редакционната колегия на многотиражника и нейният редактор Борис Кириков са се отнесли формално към този въпрос, недооценили са голямата му важност.

Повечето от материалите в брой 3 на „Заря на комунизма“ са за животновъдството. Това е добре. Но как ще се развива животновъдството без здрава фуражна база, без царевича?

Много добре можеха да се свържат двата въпроса и още по-ярко щеше да се открие задачата: да се произведе повече и по-евтина царевича, да се усилива животновъдството без здрава фуражна база, без царевича?

Въпросите за сента и отглеждането на царевича са важни въпроси и редакторите на многотиражника не бива да ги пренебрегват.

БЛАГОУСТРОЯВАНЕТО В ЦАРЕВЕЦ

Във филала — Царевец на ДЗС „Совата“ се извършва голямо строителство. В най-кратки срокове ще бъдат построени фуражна, баня и пералня, двуетажно жилищно помещение, голям телчарник за зимно отглеждане на телата на открито.

Със средствата от самооблагането в селото ще се построят детски ясли и други сгради. Линия за строеж вече е дадена и се извозват камъните. С тези средства започва поправката на най-голямата щема в селото ни наречена „Дол-

Много мило, много възбуждащо, бе тържеството, което в края на учебната година организираха участниците в курса по руски език при Държавния военен архив в Търново. Как звучно се носеха декламациите, четените разкази и песни на езика, на който са творили Пушкин и Лермонтов, Толстой и Горки, създател на първата социалистическа държава — безсмъртния Ленин.

За значението на руския език говори лекторът Иванченко, който благодари на всички за упоритостта им в усвояването на преподавания материал.

С аплодисменти всички посрещнаха момента, когато Цонка Цанкова връчи на лектора Иванченко скромен подарък — кошничка с теменужки и термус. След това присъстващите бяха почерпени с бонбони. Скъп спомен беше и общата снимка на курсистите.

Снимка и текст:
П. ТАРАСЕНКО

Писмо в редакцията

Спасиха човешки живот

Наскоро на улицата, където живее, се случи голямо нещастие. Един мъж се блъсна лошо с велосипед сив електрически стил. Минаващия по улицата П. Чолаков и А. Дончев веднага се притекоха на помощ. Беше съобщено в болницата и с бързо пристигналата линейка пострадалият бе откаран. По-късно се разбра, че човекът е наранен много тежко.

Какво щеше да стане, ако минаващите бяха постъпили както гражданите към болната жена, който случай бе изнесен в брой 41 на в. „Борба“. Но П. Чолаков и А. Дончев са заслужили името комунист. Те спасиха един човешки живот.

Милка Н. Панова
ученичка в Свищов

Ат. Роглев, дописник

БОРБА Спорт Спорт Спорт

Първенство по борба

При подходяща тържественост и със слово от председателя на окръжната секция по борба Д. Чернополов в Свищов бе открито окръжното първенство по борба мъже — свободен и класически стил. В продължение на 2 дни 83 състезатели от отборите на Сашево, Златарица, Свищов, Козловел, Сухиндол, Недан, Павел, Българско, Сливово, Червена, Царевец и др. оспорваха първите места.

Победители в свободен стил по категориите станаха: М. Ибриямов — „Академик“, Ив. Михайлов — Сашево, И. Ахмедов — Сашево, В. Плетньов — „Академик“, Г. Георгиев — Златарица, Ст. Цанков — „Академик“, К. Начев — Козловец и Ан. Трифонов — Павел.

В класически стил победители в отделните категории излязоха: Н. Юсеннов, М. Зурабов, Ив. Александров, Ст. Варамезов, В. Плетньов, Т. Марков, К. Начев, А. Трифонов.

Първото място в свободен стил зае „Академик“.

Две приятелски срещи по футбол организира отборът на „Червено знаме“, Павликени. На 7 април той гостува на „Кърпачев“, Ловеч, където се представи безуспешно и загуби с 4:1. Втората среща бе в Павликени с отбора на „Септември“, Плевен. Сега павликенци дадоха една от най-хубавите си през сезона игри и спечелиха с 3:0. Головете отбелязаха Белчев — 2 и Банчев — 1.

Иор. Дрუმев
дописник

На игрището в Беляковец за комплексно първенство се срещнаха състезателите на Беляковец и Леденик. По футбол те завършиха наравно 2:2. В леката атлетика спортисите на Леденик бяха по-добри, но по волейбол загубиха с 3:0 гейма.

А. Кефиров
Ст. Нейков

В хубавия неделен следобед много зрители дойдоха на игрището на БНУ „В.“

По спортните терени

Левски“ в Търново, където се състоя срещата на местния „Етър“ II и „Ст. Костов“, Попово. Чрез 11-метрови наказателни удари отборите постигнаха равен резултат 1:1.

Нова дупса в полза на етърци не бе реализирана от П. Кючуков.

Ал. Тошев

РЕЗУЛТАТИТЕ

Резултатите от 20 кръга на футболното първенство на „А“ окръжна група са: „Толбухин“, Димча — „Янтра“, Драганово 3:0, ДМЗ, Дебелец — „Бачо Киро“, Б. черква 2:0, „Вечой“, Еле на — „Лозен“, Сухиндол 3:1, „Локомотив“ II, Г. Оряховица — „Левски“, Стражица 2:1, „Ботев“, Златарица — „Левски“, П. Тръмбеш 3:0 и „Ботев“, Иванча — „Владислав“, Джулюница 0:2.

ТАБЛИЦА

за класиране на отборите в „А“ окръжна футболна група към 11 IV. 1960 г.

Отбори	МЧОВЕ	ГОЛОВО	ТОЧКИ
1. „Владислав“, Джул.	20	51:21	32
2. „Локомотив“ II Г.О.	20	54:19	29
3. „Пв. Д. Пан.“ Мор.	20	39:21	23
4. „Локомотив“ III Г.О.	20	33:22	27
5. „Левски“ П. Тръм.	20	57:27	26
6. „Вечой“ Елена	20	40:27	22
7. „Н. Августин“	20	28:25	22
8. „Лозен“ Сухиндол	20	33:36	19
9. „Б. Киро“ Б. черк.	19	37:26	18
10. „Янтра“ Драган.	20	29:40	18
11. „Ботев“ Златарица	20	31:50	17
12. „Левски“ Стражица	19	29:42	16
13. „Толбухин“ Димча	20	26:35	15
14. ДМЗ, Дебелец	20	26:37	14
15. „Ботев“ Иванча	20	19:55	9
16. „Етър“ II, Търново	20	8:55	5

Подобри окръжни рекорди по вдигане на тежести

МЪЖЕ
Категория полулека: — Бейхан Чакъров — Свищов — изтласкване 90 кг, полутежка: — Здравко Самоков — Свищов в изхвърляне 100 кг, в изтласкване 120 кг, в трибой 295 кг.

ЮНОШИ
Категория полулека: — Иван Цонев — Павликени — изхвърляне 75 кг, лека: — Иван Иванов — Елена — изхвърляне 75 кг, полутежка: — Никифор Пенчев — Сухиндол — повдигане 85 кг.

БАСКЕТБОЛНИ СРЕЩИ

За първенство на „А“ окръжна група по баскетбол в Павликени играха отборите на „Червено знаме“ и „Етър“, Търново. Резултатът при жените е 23:15 (10:6) за гостенките. Мъжете на Павликени победиха с 51:46 (27:21).

В събота и неделя се състояха и приятелски срещи по баскетбол между пионерите на Павликени, П. Тръмбеш, Търново и гр. Левски.

Иор. Ст.

ТУРИЗЪМ

ПЪРВА ПРОЯВА НА МЛАДИТЕ ТУРИСТИ

Реотдавна група ученици от Търново основно училище в Г. Оряховица, начело с дружинния ръководител П. Коев, образуваха туристическа секция. Постепенно тя стана привлекателен център и сега нейните членове на броят 25 души.

Първа проява на новата секция и младите туристи бе организираната на 5 април екскурзия до Търново и Дряновския манастир, където учениците се запознаха с историческите забележителности.

Н. Грозев, дописник

„ВЕСЕЛАТА ВДОВИЦА“ НА СВИЩОВСКА СЦЕНА

Любителите на музикалното и театралното изкуство в Свищов преживяха една приятна изненада: те видяха един възбуждащ спектакъл на самодейната опера, която представи „Веселата вдовица“.

След петмесечна подготовка оперният състав към читалището спечели аплодисментите на зрители.

В главните роли участвуват обикновени работници, служители и студенти. В ролята на вдовицата играе учителката Надежда Братанова.

Оркестърът се ръководи от Никола Братанов.

Н. Милчев, И. Григоров, Н. Петров

ГПП „ХЛЕБНА ПРОМИШЛЕНОСТ“ — ТЪРНОВО

ТЪРСИ

Общ работник за разтоварване на хляб

Каруцар — пласър на закуски и хляб

Работник — ситничар — III разряд — за производство на варени гевреци

Заплащане по разряд и щатни таблици.

Справки: Управлението на предприятието — тел. 33-64, 31-34.

Кандидатите за заемат горните длъжности трябва да са жители на Търново.

ОТП „ПЕЧАТНИ ПРОИЗВЕДЕНИЯ“ — ТЪРНОВО

търси

НАЧАЛНИК СКЛАД

с търговско образование, жител на гр. Търново

Справка: управлението на предприятието

1-1

Международен преглед

Шеговете се пукат

В края на неотдавнашното си гостуване във Вашингтон английският министър-председател Макмилън направи остри изказвания против „новите маневри“ на страните от Общия пазар. Английският премиер подчерта „опасността от разединение в Европа“. Тези негови опасения се подема и от английския буржоазен печат. „Трябва да признаем, — констатира в. „Таймс“, — че разединението в Европа е вече налице“.

Английските делови среди са особено обезпокоени от форсирането на Общия пазар. Вместо през януари 1962 година, както се предвиждаше, „шесторката“ възнамерява още тази година през юли да извърши новото намаляване на митата в Общия пазар. Това неминуемо ще бъде нов удар върху английската търговия със страните от този блок.

Тревогата в Англия се увеличава от обстоятелството, че САЩ вече недвусмислено подкрепят Общия пазар, където централно и все по-решаващо място заема бонската Германия. Засягайки скритите подбуди на САЩ

да заемат такава позиция, английският вестник „Файнааншъл таймс“ писа, че „според правителството на Съединените щати Общият пазар може да бъде по-полезен или поне не толкова вреден за американската търговия, отколкото „Европелската търговска зона“ (създадена от Англия, б. а.).

След като по време на греготорите Макмилън очевидно не е успял да си осигури подкрепата на САЩ в битката с Общия пазар, той предупреди, че „ако развитието на Общия пазар подкopaе сериозно търговските позиции на Англия, тя може би ще възстанови ограниченията върху доларовия импорт“. Тази закана на Макмилън хвърли в тревога управляващите среди не само във Вашингтон, но и в Бон, и в Париж. Аденауер бил „смаян“ от речта на английския премиер. Веднага след завръщането си от Япония външният министър на Западна Германия Брентау прие английския посланик в Бон. Една от централните теми на разговора между пристигналия в Лондон де Гол и Макмилън е въпросът за отношението между двата стопански блока в Западна Европа.

Не е тайна, че в своята стратегия за Европа американските управляващи сре-

ди възлагат изключително големи надежди на възродения западногермански милитаризъм и реваншизъм. Затова те така трескаво съдействуват не само за милитаризиране и въоръжаване на Западна Германия, но и за икономическото и стабилизиране. В резултат на тези тенденции в американската политическа и стопанска стратегия, в своето следващо развитие Бонска Германия вече изпреварва Англия, а да не говорим за Франция. През 1950 година износът на Англия възлизал на 6.1 милиарда долара, на Франция на 3 милиарда и на Западна Германия едва на 2 милиарда. През 1958 година Западна Германия се изравнява по износ с Англия и оставя далеч зад себе си Франция, а през 1959 година — надминава и Великобритания. Същото е положението и по износ на капитал.

Благосклонността на американските управляващи и финансови среди към Западна Германия, а оттам и към Общия пазар идва и от обстоятелството, че американските капиталовложители в Европа все повече предпочитат да влагат капиталите си в „надеждната“ бонска държава, а не в другите свои страни-съюзници, които повече или по-малко им създават главоболия на меж-

дународната политическа арена.

Тези са основните противоречия между главните капиталистически страни. Напоследък те се отразяват най-ярко в откритата борба между двата европейски икономически блока.

Общо и пълно разоръжаване — това искат народите

Никога необходимостта от общо и пълно разоръжаване не е била тъй належаща както в наше време. Затова народите вярват, че на конференцията на десетте страни по разоръжаването ще надделее разумът и загрижеността за безоблачното бъдеще на човечеството. За съжаление обаче ето вече месец откак комитетът на десетте страни заседава в Женева, а работата му не се е придвижила от началния стадий. Този комитет бе създаден съгласно резолюцията на Общото събрание на ООН от миналата година. Задачата, която представителите на страните-членки на този международен институт единодушно поставиха пред десетте страни бе да изработят договор за общо и пълно разоръжаване.

Така ясно поставената задача, както и видимо намалялото международно напрежение даваха основание

да се вярва, че за разлика от Лондонската конференция по разоръжаването от преди 3 години работата на комитета на десетте ще тръгне сравнително по-равен път. Светът очакваше и все още очаква, че всички участници в комитета искрено ще се стремят към главната цел — общо и пълно разоръжаване.

Делегатите на социалистическите страни, начело с представителите на Съветския съюз, действително пристъпиха към възможната им задача с чувство за голямата отговорност, която поемат пред човечеството. Същото не може обаче да се каже за представителите на западните страни. Те тръгнаха по стария път на съвпадение деловата работа на съвещанието. Начело с делегацията на САЩ, те отново поставят въпроса за контрола преди постигането на каквото и да било споразумение по самото разоръжаване. Ръководителят на американската делегация Игън и неговите колеги от Запад упорито убеждават света, че сградата на разоръжаването трябва да се строи не от основите към покрива, а обратно. Така както е известно, че покрив се слага на изградена вече сграда, така е безспорно и логично да се постигне преди всичко споразумение по централния проблем — по разоръжаването и тогава съобразно с неговото естество да се изработят и съответни контролни

норми. Не може да съществува „контрол“ без да е изяснено какво всъщност ще се контролира.

Докато планът за разоръжаване, представен от Съветския съюз е ясен и разбираем за всеки непредубеден човек, то западните държави излязоха със сложни и мъгливи предложения, в които се говори за контрол-отначало до края и нищо не се споменава за общо и пълно разоръжаване. Характеризирайки западния план, ръководителят на съветската делегация В. А. Зорин заяви: „... Който и точка да вземем от този план, ще видим, че в нея се говори главно или даже изключително за контрол, за контрол без разоръжаване, за контрол над въоръжението“.

Явно този план цели да осигури на западните държави и преди всичко на САЩ, едностранни военни предимства. За тези им намерения говори настойчиво прокарваната линия за контрол преди всичко за онези видове въоръжения, в развитието на които западните държави изостават от Съветския съюз. В западния план не е пропуснато предложение за установяване на контрол върху евентуалното използване на Космоса за военни цели и върху ракетите с далечен

радиус на действие. Нищо обаче не се казва за ликвидиране на военните бази на чужда територия. Западното предложение за създаване на някаква „международна полицейска сила“ също не е в тон с поставената пред Комитета задача за общо и пълно разоръжаване и явно цели да спъва работата. Народите желаят разоръжаване не, за да въоръжат друга сила. Истински разоръженият свят не се нуждае от въоръжени защитници.

Делегатите на социалистическите страни в Комитета по разоръжаването по-казват извънредно хладнокръвие и търпеливост. Те добросъвестно и неотстъпно се трудят да поставят работата на комитета на правилния път.

Вярвайки в тържеството на справедливостта и здравия разум светът все още не губи надежда, че западните представители ще се откажат от досегашния си подход към преговорите и ще пристъпят, заедно с представителите на социалистическите страни към разрешаване на проблема за общо и пълно разоръжаване.

Г. ГЕОРГИЕВ

Гл. редактор: Хр. Ст. Консулов

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — Търново, ул. „Васил Левски“ № 11. ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор — 24-58; зам. гл. редактор — 25-26, отдел „Партия и живот и пропаганда“ — 25-27; отдел „Народно стопанство“ — 24-59, отдел „Култура и бит, хумор и сатира“ — 31-41; счетоводство — 32-53, канцелария — 31-25.